

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ووايه، زه به درته د الله تعالى په وړاندې د) قيامت په ورځ گواهي ورکړم

له ابو هريرة رضي الله عنه څخه روايت دی چې وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل کاکا ته وويل: «
(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ووايه، زه به درته د الله تعالى په وړاندې د قيامت په ورځ گواهي ورکړم»، وايي: که چېرته
قريشو پېغور نه راکاوه او نه يې ويل: چې سخت - د مرگ وېرې او کمزور - دې کار ته اړ وېسته نو ستا
سترگې به مې پدې سره يخې کړې وې، نو الله تعالى دا آيت نازل کړ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ} [القصص: 56]. يعنې: بېشکه ته هدايت نشې کولی هغه چا ته چې ته يې خوښوې، او لېکن الله
(هدايت ورکوي چا ته چې وغواړي او هغه ښه عالم دی په هدايت موندونکو باندې
[صحيح دی] [مسلم روايت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم له خپل تره ابو طالب څخه په داسې حال کې چې د مرگ په سختيو کې و، وغوښتل
چې: (لا اله الا الله) ووايي تر څو ورته د قيامت په ورځ شفاعت وکړي، او په اسلام يې گواهي ورکړي، هغه د شهادت
له کلمې څخه لدې وېرې انکار وکړ چې قريش به يې وکنځي او په اړه به يې ووايي چې: هغه د مرگ او کمزور له
وېرې اسلام راوړ! نو نبي صلى الله عليه وسلم ته يې وويل: که چېرته داسې نه وای نو خامخا به مې د شهادت په
ويلو سره ستا سترگې يخې کړې وې، او ته به مې ستا مراد ته رسولی وی تر دې چې ته راضي شې! نو الله تعالى
هغه آيت نازل کړ چې پدې دلالت کوي چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم اسلام ته د توفيق د هدايت واک نه لري،
بلکې الله تعالى يوازې هغه ذات دی چې د توفيق هدايت چاته ور په برخه کوي، او پيغمبر صلى الله عليه وسلم خلک
په دلالت، بيان، لارښوونې او بلنې سره خلک نيغې لارې ته رابلي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/65069>

